

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2906/2020
22.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., тренутно на издржавању затворске казне у КПЗ ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Бојан Ристић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3187/2019 од 18.12.2019. године, у седници одржаној 22.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ГГ, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог ГГ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3187/2019 од 18.12.2019. године, као недозвољена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3082/2016 од 15.05.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужиоци сувласници стана, изграђеног на парцели .. КО ..., ул. ... бр. ..., како је изреком наведено и тужени обавезани да трпе да се тужиоци на основу ове пресуде упишу у јавне регистре права на непокретностима, као власници предметног стана. Утврђено је да је ништав анекс уговора о купопродаји који је тужени ВВ оверио са туженим ГГ 17.07.2014. године пред Основним судом у Новом Саду, па су обавезани тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 257.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је део тужбеног захтева тужилаца којим потражују законску затезну камату на износ трошкова поступка од пресуђења до извршности.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 3187/2019 од 18.12.2019. године, одбио жалбу туженог ГГ и потврдио првостепену пресуду, у усвајајућем делу. Одбијен је захтев туженог ГГ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревидент није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, као што је спор у конкретном случају, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења поднетој суду 04.04.2016. године означена је вредност предмета спора у износу од 1.000.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је првостепени суд означио у уводу пресуде и која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**